

Legend, Zygomalos, sig. 176-177

Ζυγομαχᾶς
Φωτεινός

Υπὸ Legend δημοσιεύεται ἱστορίη τοῦ Μαρτίνου Κρουαίου πρὸς τὸν Φωτεινὸν Ζυγομαχᾶν (ἄχρὸν).

Ἐπιγρ.: « Τῷ Ζυγομαχᾷ Φωτεινῷ, τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐπισημείας νοταρίου ».

Inc.: Δέη μου βίβλων; ἔχω μὲν αὐτάς καὶ πλείετας ἄλλας· πῶς δ' ἂν πάραιμι;

Des.: ... Πάτερ ἡμῶν, ἀλλ' οὐ· Μερία ἡμῶν, Πέτερ ἡμῶν. Ὁ ἡμῶν Μαρτίνος

ὁ Κρουαίος, τυχθὲς ἐθ' ἐπητηρ. κ. φησ'. Οἱ ἡμῶν ἐπίσημοι καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐπαρμήτωσαν ταῖς χρεῖαις ἡμῶν, ἔκβιν οἱ ἡμέτεροι πληθὺς γὰρ ἡμῶν πημάτων αὐτοῖς.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐμφαίνεται « Hec litteras indi di una cum 5 ducatis libello

gzaeo excuso S. Chrysostomi 6 sermonum de sacerdotio: libellum inclusi episto-
lio huius ad episcopum Cythereorum D. Maximum.»

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ Μαρτῖνος Κρούσιος ἐνδέεται τὰς δυσχερεῖς
ἐπιστολὰς βιβλίων ἕως τὸν φωτεινὸν ζυγομαχᾶν καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ ἀποσταλοῦν
διάφοροι περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀσίας πληροφορίαι τὰς ὁποίας ὑπόσχεται νὰ δημοσιώσῃ
καταυρῶς: «Δεῖν μου βιβλίων; ἔχω μὲν αὐτὰς καὶ πλείστας ἄλλας· πῶς δ' ἂν
πέμψαιμι; ἡ ὁδὸς μακρὰ καὶ ἡ δαπάνη οὐ μικρὰ: καὶ πολλὰ μετὰ οὐρῶν
τε θυιόεντα καὶ ὑχίσσασθαι δεῖσθαι. Τίς ἂν ἀσφαλεῖς ἐν τοσούτοις ζη-
ταῖς; ἐν ταχυκύνῃ τῶν ἀνδρῶπων ἀπιστίᾳ; Εἰ μὲν ἐν Γερμανίᾳ που εἴης, δυνή-
σκειν ἂν· λίαν δ' ἀπόντος, οὐ. Τὰ νῦν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ Ἀσίᾳ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ
πόλει ὑμῶν, περὶ πόλεως ἡμοί γραφόν, καὶ ἀσφαλῶς ταῦτα ἔξει, καὶ χωρὶς τοῦ
ὀνόματός σου, ἐν αὐτῇ βιβλίῳ. Ἀσπάζομαι ὑμῶν τὸν νυνὶ πατριεχρινὸν πρωτονοτάριον,
ὅστις ἂν ᾖ, καὶ αὐτὸς γραφάτω μοι οὐδενὸς ὑμῶν ὄνομα δημοσιεύσω...»

